

Въ единъ такъвъ преписъ въ Дръновската църква се намира следната бележка: „*Преписахъ теизи листа азъ грѣшній попъ Стоянъ отъ селу Кувалнѣкъ при Търновградъ въ лѣто (1792).*“

Той е преписалъ и споменатия подъ черта Д а м а с к и н ъ. (Вж. стр. 77).

Свещеникъ Стоянъ Граматикъ е родоначалникътъ на просвѣтата въ много села изъ нашата котловина, гдето негови ученици и приемници разсаждали свободни идеи. Въ негово време върлували страшнитъ кърджалии. Отъ При со во тѣ тръгнали и се упжтили за П ч е л и щ е, но мѣстнитъ турци съ въоръжени българи задружно ги отблъснали на седловината и спасили селото (1800 г.).

Свещеникъ Стоянъ умрѣлъ съ попадията си презъ 1805 г. Той е погребанъ въ южната страна на сегашната църква. Неговото книжовно дѣло би трѣбвало да се проучи по основно.

Приемникъ и синъ на свещ. *Стояна* билъ свещ. *Иванъ*. Той първи се осмѣлилъ да бие дървено клепало за събиране на богомолцитъ за богослужение. Звукътъ на това клепало се забилъ като отровна стрела въ сърдцето на мѣстнитъ турци. Скоро се разчуло за бунтове въ Сърбия (1804 г.), а следъ малко и въ гърция (1821 г.). Разярили се турцитъ. Хитриятъ свещеникъ се сблизилъ съ тѣхъ, успокоилъ ги за своитъ рай и така спасилъ селото отъ разорение.

К а м е н н а ц ѣ р к в а. — Свещеникъ *Иванъ* подарилъ на селото кжщата си и широкъ дворъ съ завещание въ двора да се съгради к а м е н н а ц ѣ р к в а. Такава се започнала въ 1834 г. Следъ две години 1836 г. църквата била довършена и осветена въ 1838 г. Иконостасътъ е правенъ презъ 1857 г. Позлатяването на новитъ икони е станало едва презъ 1871 г. Следъ Освобождението, въ 1880 г., е преградено предверието, а женското отдѣление съ рашетката — въ 1911 г. Изпърво междиннитъ свръзки между колонитъ били дървени греди, но следъ земетресение били смѣнени съ желѣзни.

Ц ѣ р к о в н и к т и т о р и, м а й с т о р и и р и с у в а ч и. — На южната страна отвънъ, горе на църковния зидъ, подъ капчуга и корниза, има отбелязани следнитъ имена: *Уста Рачо, изографъ уста Пеню, Стоянъ* и др.; върху олтарния зидъ стои: 1836. *Никола, дъдо Пено, Стоянъ, Петъръ, Костадинъ, Танасъ, Иванъ, Данчо; 5 калфи, сене 1834 г.*

Заслужили първенци.

Учителътъ Петко Константиновъ въ книгата си дава имената на трима видни първенци, строители, които давали починъ за всѣка полезна обща работа, проявили решителностъ и предвидливостъ за защита на селото.